

VÖRÖS ISTVÁN
Füstjelek

*Fekete füst száll föl a szeméthegyről –
az elmúlt világnak még nincs
uralkodója. Kék füst terjeng
a bokrok felett – a meglevő
világban kevesebb a rend,
mint az elképzeltben.
Barna füst imbolyog*

*egy papírdobozban – az
utcalakó álma. Ó, álmok
barna salakja, testté vált
alvás! Ó, a megtestesülés
hiába való csodája, mézga,
a lassan telő idő homlokára
kiült véres veríték. Sárga*

*füst szökik a föld alól –
nagytakarítás van a pokolban.
Ilyenkor a legrosszabb ott.
Szétegett tagokkal üstöt
sikálhatsz. Fázol a huzatban,
zsibbadsz a kínok hiányától.
Vezekelni szeretnél. A napkelte*

*bizsus dobozát fehér füst béleli.
Alóla csillan a csiszolt üveg.*

Ha-világ

*Lapozok. De mi van,
ha a világban a
48-49. oldal után nem
az 50. jön? Ha van
még előtte kettő?
Aztán megint kettő.
Aztán megint. Aztán*

*már nem is lapozok.
Az idő telik békésen,
feketén. Puha
tehénpamacskok ugrálnak
a tetőkön. A víz
36 fokon forr föl.
Az ereinkben gőz*

*kering. De 20
fokon már meg
is fagy. Az élet
visszafordíthatóvá válik.
A tél augusztus
közepétől júniusig tart.
De alig lesz hideg.*

*A zsebünkben hó.
A ködön halraj cikkan át.*